

dette nemlig meest var indstiftet til Fordeel for de Handlende her paa Pladsen med Hensyn til Handelen paa Søerig, at jeg begjærede Ordet. Forsaavidt jeg forstod den høitærede Finantsminister rigtigt ved Sagens indledende Behandling, gjorde han os opmærksom paa, at der her i Byen vilde blive oprettet et frit Oplagssted, hvor de Handlende kunde henlægge de Varer, de i Almindelighed folgte til Raboriget og altsaa blive fritagne for at erlægge Told af disse, og jeg har derfor troet, at Creditoplaget var indstiftet til Fordeel for Handelsstanden i det Hele taget med Hensyn til den Credit, som de derved fik for Tolden af deres Varer, og det er af den Grund, at jeg paa de Handlendes Vegne i Provindserne har tilladt mig at urgere paa en Udvidelse, navnlig til de Varer, som de meest beskæftige sig med, men forsaavidt Toldvæsenet i Provindserne virkelig vil tage Tørklæder i hele Stykker for Aenvarer i uanskaarne Stykker, saa vil det jo være meget let for de Handlende, at faae deres Tørklæder hjem fra Fabrikkerne i hele Stykker istedetfor i enkelte Tørklæder; og saa kunne de jo altsaa have lige Fordeel af Creditoplaget.

Da ingen flere begjærede Ordet, fik ved Afstemning, hvorved

1) Spønneck's Forslag (til den § 1 vedseiede Tarif):

De 5 første og de 2 sidste Indførselstoldsatser for Brændevin nedsættes fra respective 24 Rbd. (med 72 Rbf. Stigning for hver $\frac{1}{4}$ Grad over 8°) 16 Rbd. 64 $\frac{1}{2}$, 3 Rbd. 32 $\frac{1}{2}$, 2 Rbd., 50 Rbd. og 29 Rbd. 16 $\frac{1}{2}$ til respective 18 Rbd. (med 54 Rbf. Stigning for hver $\frac{1}{4}$ Grad over 8°), 12 Rbd. 48 $\frac{1}{2}$, 2 Rbd. 72 $\frac{1}{2}$, 1 Rbd. 80 $\frac{1}{2}$, 38 Rbd. og 22 Rbd.

vedtoges eenstemmig med 66 Stemmer.

2) Spønneck's Forslag (til den § 1 vedseiede Tarif):

Indførselstolden for Vin nedsættes: paa Fougstager til 15 Rbd. pr. 30 Viertel.

„ Bouteiller til 12 Rbd. 48 $\frac{1}{2}$ for 100

Bouteiller à $\frac{3}{4}$ Pot.

vedtoges eenstemmig med 73 Stemmer.

3) Forslag af Nothe: at der tilføies § 1 som Slutning:

„Ligeledes bortfalder den visse indenlandske Fabrikanter paahvilende Forpligtelse til at forsyne deres Varer med Fabrikmærke“.

vedtoges med 41 Stemmer imod 23.

4) § 1, ifølge de foretagne Afstemninger saalydende:

„Efter den, nærværende Lov som Bilag, vedseiede Tarif erlægges Indførselstolden for alle deri opførte Varer.

Toldstempling af indenlandske og fremmede Varer ophører, undtagen for Spillekort.

Ligeledes bortfalder den visse indenlandske Fabrikanter paahvilende Forpligtelse til at forsyne deres Varer med Fabrikmærke.“

vedtoges med 75 Stemmer mod 1.

Derpaa gik man over til Behandlingen af § 2 med det dertil stillede Endringsforslag.

Nothe: Det vil vistnok uden mange Bemærkninger være Forsamlingen klart, at Hensigten med det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 2 i Loven, blot er at tydeliggjøre det, som Loven vistnok i sin oprindelige Skikkelse tilsigter at udtrykke, men som jeg i ethvert Fald ikke troer at være tilstrækkeligt bestemt udtrykt. Det vil nemlig erindres, at det i § 9 af Trd. 8de Juni 1839 hedder, at alle Fabrikanter og Handlende, som ere bosiddende i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, skulle med Hensyn til Affatningen af deres Varer i Indlandet have samme Rettigheder som de indenlandske Handlende og Fabrikanter i Kongeriget. Denne Bestemmelse har, saaledes som alle tidligere Bestemmelser vedkommende Told og Handelsforholdene mellem Hertugdømmerne og Kongeriget, været suspenderet i de sidste Aar. § 5 af Forordningen bestemmer derimod, at de fremmede Handelsreisende, som have faaet Afgangsbrevise respective i Kongeriget og Hertugdømmerne, skulle være berettigede til at benytte dem ogsaa i de andre Ländsdele. Lovudkastet siger, at denne § skal gjælde for Fremtiden, men derimod siger det ikke udtrykkelig, at Bestemmelserne i § 9 om de bosiddende Handlende og Fabrikanter ogsaa skulle være gjældende for Fremtiden. Da dette aabenbart er tilstigtet ved Lovforslaget, og paa en Maade indirecte ligger deri, navnlig i Bestemmelsen